

SEMĂNATORUL

ORGAN ÎNVĂȚĂTORESC DIN CALIACRA

Director I. Nedelcu

Apare sub conducerea
unui comitet

Redacția și administrația
Școala primară Nr. 3—Bazargic

ABONAMENTUL
80 lei anual

CE SUFLET!

de Eug. Răducu

Fără să-l cunosc, când am citit m'am oprit și am plâns! Am plâns singur în mine și m'am izolat de toți ca să nu mi se broboneze în gene lacrimi în plâns de copil!

„Ciudata sinucidere a unui învățator“ a fost un titlu, dela știri, scris în ziarul „Adevărul“ Nr. 15.747, în colțul de jos, din pagina 4-a, cu data de Duminică, 19 Mai 1935.

Pornisem să citesc cu gândul că vr'un destrămat și-a pus capăt zilelor... vr'un disperat, cleptomane sau pungaș ereditar, strecurat în rândurile făuritorilor de oameni!

Să redau: Invațatorul... în vârstă de 30 ani, originar din com. Munteni Buzău s'a sinucis trăgându-și un glonte de revolver în tâmplă.

După câteva ore de chinuri a încetat din viață.

Cauza gestului disperat se crede a fi următoarea... Si redau sumar:

La 21 Martie a. c. a călătorit clandestin printre vagoanele unui tren de petrol. În stația Urziceni paznicul l-a surprins. La procedura execuției învățatorul a rănit paznicul.

C. F. R. prin direcția g-lă a seziat instanțele judecătorești și Ministerul Instrucțiunii.

Sinucigașul era continuu obsedat de consecințele acestui fapt.

A lăsat 3 scrisori:
Primului procuror, să nu-i facă autopsia.

Tatălui său, să-l erte pentru durerea pricinuită.

Directorului său de școală ca să aibă grije de elevii clasei sale, dându-le un dascăl bun.

Ce suflet!!! În clipa morții și dincolo de ea a purtat grija clasei sale de elevi, să aibă un dascăl bun!

De ce nu s'o fi suit în vagoane de clasă, lângă alți domni, lângă alți oameni?

De ce, printre vagoane de gaz și de păcură?

L-a obsedat consecințele faptului! A rănit!

Ce l-o fi obsedat când a rănit pe altul?

La bara justiției, au stat cu chip de om, cu ochi deschiși și trupuri drepte atâtea suflete din toate straturile acestui popor.

La 21 Martie 1935, a stat cadavrul unui învățator. A mai rămas sufletul lui.

Judecați-l adânc și... fără îndurare căci stă la judecată... și... n'are apărătorii!

Acesta-i sufletul care se sbate în vremurile de azi... pentru cauza generațiilor ce se ridică..., pentru cauza societății în criză... pentru țara ce trebuie întărită.

Un suflet de jertfă, singur acest fel de suflet, va pregăti în țară sufletul care trebuie mâine.

Adulții și copiii

după I. Bernis

Numeroși educatori tratează copilul, în perioada dificilă dela 6-15 ani cu convingerea că, copilul care nu mai este un bebe, este deja capabil de a fi un om.

Copilul fiind o ființă în formație, trebuie în mod exclusiv, dozate cunoștințele ce i-se transmit, respectându-se cerințele dezvoltării sale nedeșăvârșite. Acest dozaj este foarte delicat; programele actuale supra încărcate ne-o pot dovedi:

În perioada aceasta, adulții și copiii sunt în continuă prezență, în familie ca și la școală.

Pentru a se stabili o armonie între dânsii, s'a creat o mentalitate intermediară, între aceia a adultului și a copilului, obținută prin simplificarea a tot ce pare a fi complex pentru un spirit tânăr — în știința și civilizația noastră.

Renunțând la această creație fabricată, parte din educatori se cred mai aproape de realitate, făcând apel la propriile lor amintiri din copilărie. Un astfel de educator, numai printr'un miracol, ar mai putea să creeze în sufletul său copilul care a fost; afară de asta copilul de odinioară și cel prezent se află într'o lume cu totul diferită.

Simplificând lumea în care trăim noi și propunând-o copiilor, comitem o eroare periculoasă. Este mult mai înțelept a căuta să cunoaștem lumea lor proprie. Să-i observăm cum se comportă ei, cum își stabilesc noțiunile fundamentale, cum judecă copilul timpul, adevărul,

binele; căci este foarte probabil ca aceste cuvinte abstracte, să reprezinte pentru ei și noi realități diferite, cari pot fi sursa unor neînțelegeri grave.

Metafizica copilăriei? Mai simplu, dovada existenței unei vieți psihice a copilului, care alături de a noastră, are drepturile sale, legile sale, modalitățile sale proprii.

Cineva a spus cu drept cuvânt „Oamenii și copiii își vorbesc, dar nu se aud“ Nimic nu este mai adevărat decât această neînțelegere, aproape absolută, între copii și adulți, fapt care abea acum a putut fi recunoscut.

Pedagogia a proclamat că se va consacra studiului psihologiei copilului și a acumulat texte scrise în modul cel mai conștiincios, spre a ne lumina asupra mentalității copilărești. Această muncă merită respect și atenție.

Departate de noi intenția de a critica, dar nu știu pentru ce, ar fi de dorit, pentru a comunica, cu mai mult succes, cu lumea copiilor — un contact mai direct.

Se pare că pedagogul a păstrat tonul inoportun de pedantism și greutate. Pedagogul modern a trecut la un laborator posac, unde a acumulat minuțioase fișe, pierzându-se în detalii.

Trăești în lumea copiilor, înțelege-i, instruește-te, adesea, din contactul direct cu ei, uitând ființa fabricată în noi de viață, printr'o deformare ascunsă și lentă—

(Urmează la pagina II-a)

Un gânditor

Baruh Spinoza

Un om care a gustat din plin, măreția și amărăciunile vieții și credința pe care a propovăduit-o. Era șlefuitor de lentile pentru lupe și telescoape: locuia într'o mansardă mizeră, a cărei mobilă înegrită și roasă de vreme, era: o masă și un scaun. Aci își petrecea timpul liber în meditații și scris.

S'a născut la Amsterdam, dintr'o modestă familie evreie. Comunitatea respectivă, foarte influentă în politica economică a Olandei, număra intelectuali de elită, ale căror frământări, tindeau să scuture jugul intoleranței religioase și piedicile puse liberei cugetări, de religia denaturată e-

vree, reprezentată prin rabinatul și sinagoga din Amsterdam. În vârtejul acestei lupte dintre rațiune și tradiție, logic și absurd, Baruh Spinoza a fost și el prins.

Oficialitatea e v r e e, dându și seama de capacitatea intelectuală și irefutabila logică a filosofiei lui Spinoza, pe cale pașnică, încercă zadarnic să-i schimbe, sau direcționeze, opiniile religioase.

În fața energice hotărâri, de a-și continua drumul trasat, cu prețul oricărui sacrificiu, este excomunicat. Își continuă însă activitatea sub auspiciile reputatului profesor Val den Ende și în ciuda tentativelor de exterminare în-

cercate asupra-i de coreligionari, reușește în scurt timp să imprime marca filosofiei sale, întregii opinii publice contemporane, minus evreii.

Dar tot în casa aceasta, îi este dat să înregistreze prima înfrângere amară, al cărui refren îi stăruie în suflet timp îndelungat și constituie punctul de plecare al filosofiei lui asupra dragostei și geloziei. În saloanele binefăcătorului său, cunoaște pe fca acestuia Clara-Maria, o frumoasă și inteligentă scriitoare și de o cultură vastă, care-l fascinează și asupra căreia concentrează întreaga lui viață și gândire. Aci s'au frământat nemuritoare teoreme asupra pasiunilor, paradoxale în aparență dar foarte logice în fond, care stârnesc admirația psihologilor de 250 ani încoace.

Visul lui însă, rămâne vis: con-

diția părinților Clasei, de a renunța în public la religia mosaică (care din intrese superioare de vitalitate, renunțase la el) și de a adopta creștinismul, a respis-o.

Excomunicat pentru atitudinea de liber cugetător, renunță la unica lui pasiune, frumosul și ispititorul vis al tinereții, Clara-Maria, decât să mărturisească o credință pe care n'o avea și care — în Olanda, pe atunci — nu era în armonie cu filosofia lui Descartes pe care Spinoza și-o însușise ad-literam și nici cu filosofia lui personală, isvorâtă din natură prin rațiune și libertate, nu prin superstiții și forță.

Sbuclumului său sufletesc din acest timp, zadarnic, steril, utopic, — prins și analizat așa de obiectiv și adânc de Paul Bourget în „Renaissance“ — urmează hotărârea genului plin de pasiune, de

AVANTAJII ILUZARII!..

și acestea vor fi condițiile esențiale de bună-înțelegere între adulți și copii.

Numai printr'o dragoste adevărată ne putem apropia de tot ce-i curat și măreț, — numai astfel se va putea realiza fuziunea între sufletele lor și ale noastre.

Artistul numai printr'o inimă simplă și iubitoare a înțeles natura, descoperind misterele pădurii, iazului și ale mării.

Copilul este deasemenea o ființă primitivă a naturii. Nimic nu-i mai greșit decât a trata copiii ca pe niște adulți în miniatură.

Imaginile sunt un minunat resort al gândirii și copilul se exersează a gândi, prin jocul lui, adesea dezordonat.

Unii educatori gravi au căutat să proscribe povestirile. M-me Genlis le-a reintrodus, găsindu-le utile — a-le înlătura înseamnă a mutila sufletul copiilor.

Trebue să luăm cunoștință de exigențele proprii gândirilor copilărești și a ne desobișnuim de opinia, comodă de altfel, de a considera pe copil un adult în formație.

Copilăria are lumea ei specială, toate legile noastre de gândire și sensibilitate, nu sunt respectate de ea.

Noi comitem o gravă greșală, dorind a aplica acestei lumi, legile propriilor noastre raționamente.

Dacă mentalitatea copiilor și aceia a adulților este așa de diferită, educația nu trebue să consistă numai în a transmite cunoștințe, ci a distinge, cu grije, în mentalitatea infantilă, ceiace este accesibil de a prepara ecloziunea gândirii omenești.

Trebue deasemenea să cultive această tânără și prețioasă plantă și s'o ferească de inutilitățile cari o înăbușesc.

Pentruca această fuziune, atât de dorită, între adulți și copii să fie desăvârșită, e necesar să atingem adevăratul fond al naturii umane.

(Va urma)

Trad. Ersilia Georgescu
Allicu-Mare

Felul în care este elaborată Legea învățământului primar, fără îndoială, nu are prea multă nevoie de comentat, întrucât este cea mai desăvârșită operă legislativă, de până acum.

În ea se oglindesc cele mai bune intențiuni, ale unui ministru, care cunoaște profund toate problemele învățământului nostru public, armonizând și turnând în literă de Lege, bunele lui intențiuni, cari se împletesc de minune, cu dragostea și munca fără de preget, a învățătorului român.

În ea se prevăd drepturile și datoriile noastre, într'un chip cât se poate de onorabil.

Tot prin noua Lege a învățământului primar, se face cea mai justă legătură, între Ministerul culturii poporului și celelalte ministere. Toate acestea din punct de vedere general, ilustrează cea mai desăvârșită Lege, care a putut fi concepută până acum, în acest domeniu.

Incontestabil, meritul acestei desăvârșite Legi, nu poate fi decât al actualului Ministru D-l C. Angelescu, care merită a fi numit „părintele școlii”.

Se întâmplă uneori, totuși, ca bunele intențiuni ale cuiva, să nu fie în totul înțelese și parte din ele să fie sortite a rămâne literă moartă...

Așa de pildă stă cazul și cu art. 60, din sus menționata lege, în care se prevede, că absolvenții cursului supra primar au dreptul a face serviciul militar în condițiile teteriștilor...

Tot ce poate fi mai frumos! Un dar binemeritat, pentru acei ce-și mai pierd vremea încă trei ani în plus, față de cei ce sfârșesc cursul primar elementar, după patru ani.

Justifică în deapuns, poate pentru mulți, rostul cursului supra primar, atunci când nu poate pătrunde cu mintea și pe celelalte avantajii și binefaceri ale școlii.

Dar degeaba!.. Legea recrutării este mai tare, decât Legea învățământului!.. Chiar anul acesta, am fost martor când s'au prezentat tineri absolvenți a 7 clase primare și președintele comisiei, nici nu vrea să

țină seamă, de asemenea categorie de beneficiari.

Afară de acestea, zilele trecute, s'au făcut discuții chiar în parlament, împotriva ideii se integra aceste avantajii și în legea recrutării.

Natural, așa cum se găsec și împotriva noastră de obiceiul destui dușmani, cari caută să ne sugrume, pentrucă suntem mulți și mici, tot așa și acolo am văzut oameni de talie mare, cari au combătut, sus menționatul articol, pretextând pur și simplu, că: „atunci când toate țările se pregătesc de război, noi să facem concesii?... ”

Nimic de zis, dacă avem cu ce să înlocuim aceste avantajii, căci legal sunt numai 2 (două); dintre cari unul prevede echivalența, cu trei clase secundare prin diferență, pe care n'a poate da nici unul; iar al doilea avantaj sigur, era reducerea serviciului militar, în condițiile teteriștilor.

Nu știu precis, cum se mai interprează art. 60, în urma desbaterilor parlamentare, dar ultima informație ce s'a dat prin presa în acest sens era mai mult o jumătate de măsură din dispoziția articolului, specificând că se poate face o reducere până la maximum 6 luni, din serviciul militar, celor cu 7 clase primare.

Rațional art. 60 nu mai are aproape nici un efect în acest sens, întru cât avantajul reducerii cu 6 luni a serviciului militar, îl acordă și pregătirea preregimentară, indiferent dacă are 7 clase, ori nul.

Cât de frumos ar fi fost dacă legiuitorul ar fi preconizat anumite avantajii locale, care sunt sigur că ar fi prins mult mai bine, decât acelea la care nu poate el ajunge cu ușurință și încrederea în școală se forma mai cu temei, atunci când el profita de avantajii mai pipăibile.

De pildă sunt atâtea instituții locale, în cari s'ar putea prevedea cu prioritate ca membrii lor să fie absolvenți a 7 clase primare, și anume: comitetele școlare, comitetele parohiale, consiliul comunal, sfaturi satești, custodii, reprezentanți agricoli, etc... și în definitiv, în orice împrejurare de organizație locală să aibă căutare și să fie încurajați, pentru a

scoate din ei frunțașii satelor.

Numai așa pot ei să întrevadă avantajele cursului supra primar și să aibă încredere desăvârșită în școală. Atât timp cât nu vom aviza la avantajii practice și aproape de realitate, să fim siguri că școala va rămâne tot atât de rece față de popor și va fi tratată tot atât de indeferent ca până acum, socotind ultimii 3 ani, ca ceva inutil.

Nu-i mai puțin adevărat, că intenția frumoasă pe care a avut-o legiuitorul de a da avantajii absolvenților a 7 clase, este incontestabilă!

Deci, legea este și rămâne o operă de înaltă concepție!..

Preot Ioan I. Neagu

Iluzii de seară.

(Reverie)

*Tăcere ca 'n templu scoboară.
E liniște 'n codru;
Doar frunza se mișcă
Incet în amurgul de seară.*

II

*Un foșnet de roche străbate
Aștept ca să treci....
Un vis fură toate
Sint murmurul frunzelor reci.*

III

*Incet se strecoară 'n tăcere
Un murmur în templu divin
...E farmecul nopții ce vine
O! codrule, ție mă 'nchin*

IV

*Altar de plăcere divină tu ești
Căci vântul hlamida-ți de-adie
Feerice visuri clădești
Și basme, o mie.*

V

*Târzia noapte de Maiu
Ce lin peste codru s' așterne!
...Se picură somnul pe gene.*

VI

*Și luna cu discu-i de aur apasă
Pe liniștea serii,
Pe noaptea ce'n craniu-mi se lasă.*

Gim. Denicler

a medita și verifica cu stăruință și energie de titan, doctrinele necesității, determinismului, care de aci înainte călăuzesc, frământă și domină întreaga sa operă și filosofie europeană.

Intreg textul din „Ethica more geometrico demonstrata” constituie un imn al rațiunii și a exercitat puternică și fericită influență asupra contemporanilor și succesorilor europeni ca: Goethe, Bayle, prințul de Conde, sfetnic al regelui francez Ludovic XIV, Maurice Barres, Jean de Witt președintele republicii olandeze, etc. Integritatea lui morală, dezinteresarea lui, cultura vastă, gândirea adâncă, limpede, realistă, farmecul vorbei și comparațiile lui sugestive, se oglindesc în opera lui și în relațiile contemporane la europeni, asupra sa. N'a căutat gloria: inteligența și personalitatea lui i-au adus-o. întreaga operă s'a publicat din inițiativa prietenilor.

Material n'a urmărit nimic. Viața-i mizeră sau modestă și moartea la 42 ani, în săracioasa mansardă de periferie, când i-au surâs atâtea situații materiale ispiti toare, în schimbul unei convertiri renegări, renunțări, revoluția filosofică și religioasă declanșată de opera șlefuitorului de lentile Baruh Spinoza, vorbesc posterității mai mult și mai obiectiv decât chiar paginile închinete lui de Goethe, Andre Beunier sau aniversarea Universității din Sorbona, din Februarie 1927.

* * *

A observat, gândit și scris mult. A pus întreaga lui cultură, rațiune, forță și viață în slujba unui ideal: a cerut vieții cât i-a putut da: a refuzat mândru orice tentativă ispitiitoare sau de întîlmire ori extermirare în vederea renunțării la apostolatul ce, singur și-a ales; a suferit cu resem-

nare și nădejde de mai bine, întregul calvar al Kabalei din Amsterdam; înfrângerile vieții și răutatea superficialilor și magnificilor mediocrități contemporane: a luptat singur contra unei comunități organizată puternic, unei mentalități și tradiții adânc înrădăcinate în conștiința opiniei publice, rezultat al sugestiei — cea mai bună și singură armă a religiei denaturate contra rațiunii — a trăit, a luptat și a murit în slujba unui ideal pe care singur l-a formulat și realizat. În slujba rațiunii, filozofiei și umanității cu superioarele ei interese, Spinoza a fost un erou.

După - aproape - două veacuri în literatura universală, cel mai mare literat și filozof rus Tolstoi, prin viața și opera lui se pare că reeditează gândirea și viața lui Spinoza, ca să nu mai amintim de literatura germană și franceză, mai apropiate în spațiu și timp de ac-

tivitatea spinoziană, mai susceptibile deci influenței. La noi românii, abia în a doua jumătate a secolului al XIX, în opera lui Conta și Mihail Eminescu, — influențe spinoziene exercitate prin Goethe, — se resimte puternic.

O problemă care a frământat mult pe Spinoza și pe care o desprindem din vasta lui operă fiindcă ne interesează în oarecare măsură, este „morală spinozistă”, refren al „determinismului” care călăuzește toate acțiunile omenești, după cum a observat Spinoza.

Natura - spune el - în evoluția ei, nu urmărește vreun scop, ci este stăpânită de legi fixe, de principiul general al cauzalității, după care, nimic nu se întâmplă fără o cauză. Organismele animale sau vegetale, conțin o energie „instinctul perseverării în ființa sa”, instinct de conservare a existenței și opunere la distrugerea aces-

COMENTARII

Singurul mijloc sigur de creare, menținere și desăvârșire a prestigiului și spiritului de corp, bazat pe principiul democrației care pretinde fiecărui membru contribuția de care este capabil, pentru interesul superior, comun, este creșterea în sânul organismului respectiv social, a cât mai multe nuclee, a căror activitate intensă și liberă, poate fi coordonată sine die, pentru realizarea scopului propus.

Mai ales, când fiecare membru al instituției sociale, are clară intuiția vieții, conștiința eului său, necesitatea încadrării gândirii acțiunii lui în sfera de activitate a organismului social, cu care, prin predestinare, are raporturi de pătrundere.

În cadrele organismului social, posibilitățile de desăvârșire a diverselor aptitudini individuale, sunt nenumărate și posibile în toate direcțiile. Totdeauna cu înțelegerea și concursul cadrelor ierarhice și contribuția generală.

Corpul didactic, este singurul mare și indisolubil organism social care, într-o măsură multumitoare, a reușit să se afirme puternic și să imprime o directivă vieții culturale, politice și economice a țării, prin activitatea școlară—pur profesională și prin activitatea extra școlară, atât de vastă și variată.

Activitate alimentată și stimulată mai mult de idealism decât de realitatea vieții și concursul oficialităților, prea susceptibile sau foarte refractare anumitor idei și fapte. Pretutindeni și totdeauna.

Discuțiile contradictorii și opiniile separate, care precedează orice inițiative, sunt naturale și admisibile, cu o singură condiție: să fie obiective, parlamentare și academice, în sensul propriu al cuvântului. Existența lor, oricât ar fi de acerbe, în aceste condiții, face dovada viabilității organismului, materială și mai ales spirituală, atât de necesară clar viziunii, la care interese umane superioare, impune organismul social, quințesența numărului și aspirațiilor membrilor componenți.

Framântărilor și ciocnirilor de concepții, ca și unui proces fizic, urmează victoria elementului mai puternic, însușirea celei mai să-

nătoase opinii, recunoscută ca atare, de majoritate.

Am urmărit în „Semanătorul“ interesanta propunere de înființare a unui cor al asociației.

O inițiativă laudabilă, raportată la misiunea noastră, posibilitățile materiale, mediul social în care profesăm.

Un contact permanent, continuu, cimentarea legăturilor sufletești, o comună psihologie de corp, cu tot ce intră în sfera acestei națiuni, satisfacției colectivității și fiecăruia, permanentizarea acestei psihologii în asociație, cum și între noi și sate, poate fi fapt implinit, adăugându-se la alte mijloace de acțiune de care dispunem, corul asociației.

Convertirea urgență și sigură la naționalism, se poate realiza foarte ușor prin muzică.

Socotesc că o complectare fericită a activității pe acest tărâmuzical, prin creșterea unei orchestre, modestă deocamdată, din elemente stabile, ar fi binevenită.

Contribuția materială a asociației, ar fi necesară și posibilă.

Câteva instrumente muzicale, al căror cost n'ar trece de zece mii lei ar fi de ajuns pentru un început.

Apoi, singură și-ar complecta inventarul și ar servi intereselor și prestigiului asociației.

Elementele s'au organizat. Așteaptă concursul asociației.

Cadrelor asociației și discuției generale supun această chestiune, convins că va fi înțeleasă.

Emil Mutulescu
Aptaat

REFLECȚII

(Ce-i viața)

Ce-i viața? Stând la geam
Mă întrebam odată,
Când printre ramuri văd
O frunză scuturată...
O! asta-i viața zic:
În toamnă frunza cade
Și nu mai e nimic.
În primăvară alta
Se naște și-i la locul
Ca toamna iar să cadă.
Să se repete jocul.

Ca frunzele uitate
Un joc e viața noastră
Într-o eternitate.

Gim. Denicler

tel existențe. Corespondentul psihic al acestui instinct fizic, este complexul dorințelor, aspirațiilor noastre. Ele există în organism, în mod latent. Cugetarea este călăuză activității. Ea aduce în farul conștiinței, în fața dorinței deci, reprezentării provocate de excitații sau impulsii la acțiune: cea mai clară reprezentare, cea mai puternică, hotărăște acțiunea. Spinoza deci, neagă contribuția liberului arbitru în acțiunile omenesti, admitând numai reprezentări, dorinți și un act de cugetare.

Memoria și celelalte facultăți mintale, sunt forme ale cugetării. Credința oamenilor că „decid așa cum voesc“, sunt liberi în acțiunile lor, se datorește tocmai lipsei conștiinței cauzelor acțiunilor, determinismului.

Sufletul este un agregat de senzații, sentimente, dorinți, idei.

Ideile sunt adeginate și inadeginate. Conștiința are 3 forme sau 3 grade.

Cunoștința ce avem despre lume din auzite sau experiență prin simțul nostru.

Cunoștința ce avem despre lume din raționament și mai apoi cunoștința ce avem despre lume, din intuiție. Ideile adeginate, izvorăsc din prima conștiință. Ea este formată din simple reprezentări ale lucrurilor și nu nedă o idee clară a existenței. Numai prin cunoștințele de gradul doi, prin cugetare și rațiune, dobândim o idee clară a existenței, adeginate.

Spre a dobândi idei adeginate, este necesar să înăbușim efectele pasiunilor noastre. Majoritatea oamenilor nu se conduce după rațiune, ci este sclavă pasiunilor, iar pasiunile lucrează în virtutea

Icoane fugare

Teancuri de petale
Pe alei....
Vise ne 'mplinite'n
Ochii tăi!..
Vaer de cocoare
Gângurit
Tril de ciocârlie 'n
Răsărit!..

Șopot de isvoare 'n
Nopți târzii
Iar peste ponoare
Argintii
Stăruie parfum
De iasonii...
Liniște și vis
Și poezii!..

Lină adiere
De zefiri
Cântă la fereastra-ți
Suvenirii
Și petale poartă
Pe alei
Totu-i vis și-i vag
In ochii tăi!..

Emilian Mutulescu

PRIBEAGUL

I
O! Inzadar plâng azi.
Mă rog, chiar fără rost
Căci azi uitarea rece
Îngroapă tot ce-a fost.

II
Pustiul depărtării
Vrea azi să mă'nfioare
Sunt om pribeag în lume
Și sufletul mă doare.

III
Azi, doar o rugăciune
Ași asculta cu drag
Și iar să plec în lume
Și iar să fiu pribeag.

IV
Pe drumul depărtării
Privesc în zarea rece
Mă simt pierdut aicea
Și dorul nu-mi mai trece

V
Un an întreg departe
De tot ce-mi este drag
Și iar m'oiu pierde'n lume
Și iar voiu fi pribeag.

Gim. Denicler

Intre umanitarismul internațional

și umanitarismul național

Idealul milenar al vrednicului popor românesc s'a împlinit.

Zorii zilelor mai bune, din acele clipe de reînaltare sufletească a și început a-și trimite razele lor binefăcătoare, asupra celor ce-și lăsaseră, carne din carnea lor, pe câmpurile de luptă dela Topraisar, Oituz, Mărăști și Mărășești.

Odată cu schimbările teritoriale, sau mai bine zis, odată cu revenirea la hotarele firești ale țării noastre, trebuie să ne așteptăm și la prefaceri economice, politice, sociale și culturale.

În domeniul economic s'a și produs prin improprietarizarea celor ce luptaseră pentru apărarea fruntariilor țării.

În viața politică s'a făcut marea prefacere prin darea dreptului de vot tuturor cetățenilor din această țară.

În viața socială prin darea drepturilor tuturor, a merge la școlile superioare și a lua parte la conducerea statului.

Iar în viața culturală marea

prefacere prin individualizarea învățământului și a educației.

Școala cu venirea în fruntea Ministerului Instrucțiunii Publice, a D. Dr. Angelescu a început a câștiga din prestigiul de altădată.

Prezența D. Dr. Angelescu, este cea mai mare cheazășie, că școala așa cum o va dirija și conduce d-sa, va pregăti destul de bine culturalicește orașele și satele pentru a putea face față noilor curente: democratismul, și umanitarismul, sub sub cel din urmă ascunzându-se curatul comunism.

Dacă democratismul este cerut de evoluția vieții sociale și politice, trebuie să ne pregătim, ca în viața socială și politică să vie prin evoluție, așa cum a și început...

Bun, desigur va fi și umanitarismul, dar acel umanitarism național, care ține seamă de tendințele poporului românesc.

Dar să nu uităm că, democratismul rău înțeles duce la demagogie, la anarhie, la stat în

unor legi fixe.

Pasiunile și afectele, constituiesc partea inconștientă a sufletului nostru.

Libertate, înseamnă a scoate pasiunile din domeniul inconștientului la lumina rațiunii. Analiza pasiunilor proprii, constituie și singurul leac sigur împotriva lor. Dar pentru a practica totdeauna această analiză, trebuie ca sufletul nostru să fie bine dispus.

Tot ce ne va produce deci bucurie și veselie, crește puterea noastră sufletească; ne face mai buni, mai morali. Tristețea scade personalitatea.

Să nu uităm, când judecăm veracitatea și perfecțiunea vederilor spinoziene în materie de psihologie mai ales, că Spinoza a viețuit în prima jumătate a secolului al 17-lea și că observările sale sunt accidentale, alta fiind pre-

ocuparea lui capitală. Clarviziunea lui însă, deși nu este perfectă, are meritul de a fi inspirat nenumărați savanți, filozofi, pedagogi ai vremilor ce-au urmat. Este suficient să amintim că doctrina terapeutică psiho-analitică a lui Freud, care a revoluționat cugetarea universală, își are rădăcinile — după cum constată Gerhard — în morala spinoziană care tinde a scoate pasiunile din domeniul lor, subconștient, în lumina rațiunii, spre a le putea domina.

Și sunt nenumărate problemele pedagogice framântate și materializate pretutindeni, de două secole, care-și trag obârșia din filozofia spinoziană.

Emil Mutulescu
Aptaat-Căliacra

Aprilie 1933

stat, la nerespectarea legilor țării, la autocratismul sovietic.

„Deficuitatea problemei stă în faptul ca democrația caută să impace libertatea cetățeanului de a se conduce singur cu trebuința de ordine de stat. Ii cerem în același timp cetățeanului democrat libertate și disciplină. lucruri pentru care nu este pe deplin pregătit. Fără disciplină, ajungem la anarhie, fără libertate la autocratism, și amândouă destul de păgubitoare.

Pregătirea temelnică, pentru a putea îmbrățișa democratismul fără întârziere, cade în sarcina școlii, de a pregăti cetățeni cari să se stăpânească, cari să fie liberi prin disciplină, adică disciplina voită.

Dacă putem să îmbrățișăm democratismul în părțile cele bune, tot așa am putea îmbrățișa și umanitarismul în punctele lui cari se pot împăca cu naționalismul.

Tuturora, ca și mie, ne place să fim umani cu semenii noștri, cu vecinii din jurul nostru, să colaborăm pentru ridicarea culturală și morală a acestei țări, pentru prosperarea și fericirea noastră.

Dar nu ne place, să se știe, să fim umani, să fim prieteni cu cei ce minează acest stat, îmbrățișând, comunismul și irendentismul sub masca umanitarismului internațional și sub această mască lucrând contra intereselor de stat. Acestora le răspundem cu umanitarismul național care vrea pretenie, dar cere respectarea hotarelor firești ale României.

Un popor care nu știe a-și iubi limba, obiceiurile, patria în care s'a născut el și strămoșii lui, este supus pierzării, și nu poate fi de folos nici internaționaliștii lor. Poporul român a dat dovadă de iubire de patrie și deci nu poate îmbrățișa acest curent.

Să fim umanitariști atât timp cât interesele țării nu sunt în joc, fiind în același timp foarte pretențioși în respectarea fruntariilor consfințite de cei 800000 de eroi; pretențioși în respectarea individualității etnice a poporului românesc. Să mergem cu pretenția până la sacrificiu, atunci când va fi nevoie, așa cum au făcut înaintașii noștri.

INFORMAȚII

Duminică 19 Mai a. c. corpul învățătoresc din toată țara a comemorat amintirea ploasă a organizatorului cultural din România, care a fost Spiru Haret.

Pe zidul casei din București, în care a trăit și a conceput opera sa culturală Asociația Învățătorilor a înfipt o placă comemorativă, cu chipul său venerat și dedicația învățătorilor pe care i-a iubit, i-a apărat și i-a primit la sine părintește.

O faptă ploasă și un strop de recunoștință față de ce a lăsat el învățătorilor.

În acest sens a vorbit D-l D. V. Toni președ. asociației și I. G. Dumitrașcu fost primul președinte de asociație învățătorescă în România, precum și D-l profesor D-r Angelescu, ministrul școlilor.

Dela Callacra a participat predintele nostru D-l E. Răducu, cum și revizorii școlari: I. Nedelcu, G. Brânzan și D. Girip, aflători în acea zi în București.

CONVOCARE

Adunarea g-lă a Asoc. și congresul Învățătorilor din jud. Caliacra va avea loc în ziua de 9 și 10 Iunie Duminică și Luni, nu 8 și 9 cum din eroare s'a tipărit în Nr. 8 al Semanatorului.

Ordinea de zi va fi aceeași și pentru adunare și pentru Congres.

Colegii sunt rugați a discuta și adănci chestiunile din programul congresului, dat fiind că hotărârile la cari vom ajunge vor fi trimise centrului în vederea congresului g-l din Septembrie a. c.

Amintim Programul

9 Iunie 1935

- ora 10-13 30
- 1) Tedeum bis. Sf. Gheorghe (catedrală)
 - 2) Jurământul noilor învățători
 - 3) Parcurgerea orașului în corpore spre școala Nr. 3
 - 4) Deschiderea congresului în prezența autorităților.

* *

Discuția părerilor asupra chesiiunilor:

- ora 16-19
- 1) Controlul în învățământul primar,
 - 2) Educația națională în școala primară
 - 3) Normele pentru salarizare a învățătorilor
 - 4) Diverse

Adunarea generală a asociației

10 Iunie a. c.

- 9-30—12-30
- 1) Darea de seamă.
 - 2) Raportul cenzorilor
 - 3) Votarea gestunilor pe ex. expirate.
 - 4) Program și organizare de viitor.
 - 5) Diverse
- Inchiderea congresului.

Președinte Eug. Răducu

Secretar M. Niculae

D-l Eug. Răducu, președ. asoc. noastre a fost solicitat ca membru de onoare al celor mai multe cămine culturale din jud. Caliacra. În special căminul cultural dela Mansărova, prin adunarea s'a generală, i-a trimis o întreagă omagiere „pentru munca uriașă și isbândă crezului culturii străbune“.

D-sa a lăsat să răspundă în fapt omagiilor aduse.

În același zi Asociația a sărbătorit pe D-l D-r Angelescu printr'un banchet oferit la restaurantul Suzana la care pe lângă reprezentanții asociației au participat președ. prof. universitari D-l Hurmuzescu, președ. prof. secundari, D-l Nisipeanu, președ. asoc. preoștili, Pr. Partente, cum și președ. asoc. g-le a funcționarilor publici D-l Brădășteanu și Personalul superior din Ministerul Instrucțiunii.

S'au închinat pahare:

D-l Ministru pentru M. S. Regele, voevodul culturii românești.

D-l D. V. Toni pentru D-l Ministru și apoi ceilalți reprezentanți de asociații, pe provincii, tot pentru D-l Ministru, spunându-se:

D-rul Angelescu este vrednic urmaș al marelui Haret prin măsurile sale de organizare culturală. Ele a rămas în sufletul tuturor inv. prin apărarea drepturilor lor, materiale de salar.

A rezistat și-a biruit în conștiința, că cultura a fost destul de neglijată, iar inv. mereu disprețuși și sacrificați.

Ne-a spus: „Fiți uniți, fiți dărji și gata de aparare căci în toamnă se face o nouă organizare de salarii. Eu sunt cu D-v și conaști pe mine cum eu contez în D-v.“

BILANȚUL

încheiat la 31 Decembrie 1934

Activ		Pasiv	
1. Casa	1.142	1. Tond colizații	529 851
2. Dep. Banca Corp didact.	511.03	2) Prof. și Pierd. Benef. nel 1933	67.805
3. Capital	10.641	„ „ 1934	45 769
4. Mobilier	35.429		
5. Gestionari	21.180		
6. Imprumuturi	14.000		
7. Diversi debitori	50.000		
	643.425		643.425

Se certifică de noi exactitatea prezentului bilanț.

Președinte, (ss) I. Georgescu

Contabil (ss) N. I. Dincă

Cheltuielile dela 1 Ianuarie 1934 — 1 Ianuarie 1935 ce s'au efectuat prin următoarele:

BONURI

Nr.	1) Către C. As. G. Buc.		Plătit la	
Nr. 2)	750		29	I. 1934
Nr. 3)	23750		29	I. 1934
Nr. 4)	7600		4	II. 1934
Nr. 5)	5100		18	II. 1934
Nr. 6)	1440		21	II. 1934
Nr. 7)	4000		18	II. 1934
Nr. 8)	8730		2	II. 1934
	600		10	III. 1934

Plăți Bilanț 58720

Nr. 9)	deplasări	600	27	III. 1934
Nr. 10)	M. Com. jet.	1900	27	III. 1934
Nr. 11)	Al. M. Al. registre	485	27	III. 1934
Nr. 12)	Rif. Is. Mărci poșt.	400	27	III. 1934
Nr. 13)	A-ția în. taxe registre	1190	27	III. 1934
Nr. 14)	Preș. deplasare	2000	27	III. 1934
Nr. 15)	N. St. D. ajutor boală	4000	27	III. 1934
Nr. 16)	T. O. lucrarea border.	800	27	III. 1934
Nr. 17)	V. R. tipărit bilanț	1200	29	III. 1934
Nr. 18)	N. D. N. salar contab.	2000	12	IV. 1934
Nr. 19)	B. C. D. depuneri	28915	12	IV. 1934
Nr. 20)	P. telegrame	408	16	IV. 1934
Nr. 21)	D. R. Debit. mărci con.	202	17	IV. 1934
Nr. 22)	Al. Al. A. furnituri	1004	17	IV. 1934
Nr. 23)	N. B. N., înmor. V. B.	632	17	IV. 1934

Adunarea g-lă oprște plăți pe viitor

Nr. 24)	N. D. N. salar.	500	19	V. 1934
Nr. 25)	B. C. D. depuneri	21500	19	V. 1934
Nr. 26)	Z. B. clișeu revist.	687	12	VI. 1934
Nr. 27)	O. D. ajut. curs. agric.	1000	13	VI. 1934
Nr. 28)	B. C. D. depuneri	31000	13	VI. 1934
Nr. 29)	V. R. și R. I. Tip. exp. circ.	1574	28	VI. 1934
Nr. 30)	R. I. mărci Revistă	100	28	VI. 1934
Nr. 31)	Al. M. ajutor	1000	18	VII. 1934
Nr. 32)	T. Z. ajutor im.	1000	18	VII. 1934
Nr. 33)	Hr. R. tipărire revista	4600	4	VIII. 1934
Nr. 34)	R. I. mărci revistă	75	6	IX. 1934
Nr. 35)	N. D. salar	2500	28	X. 1944
Nr. 36)	H. G. ștampilă	149	28	X. 1934
Nr. 37)	Al. A. deplasi congres.	3000	28	X. 1934
Nr. 38)	I. G.	2500	23	X. 1934
Nr. 39)	M. Com. jet	8500	28	X. 1934
Nr. 40)	H. R. revistă	5600	28	X. 1934
Nr. 41)	Al. A. redact.	2400	28	X. 1934
Nr. 42)	H. R. revista	2800	28	X. 1933
Nr. 43)	B. C. D. depuneri	1142	30	III. 1914

Toate semnate 137.413 lei

Președinte (ss) I. Georgescu

Secretar (ss) E. Papazisu

Aflăm că articolul „Definitivatul“ publicat în Nr. trecut al ziarului nostru a produs o hotărâtoare impresie în cercurile școlare superioare, colegiale și cele secundare.

Definitivatul va fi pus printre chestiunile de discutat la congresul din Septembrie al învăț. din toată țara.

* *

Mulțumim colegilor, cari ne-au trimis atâta material la ziar că nu a putut fi încăput de 2 numere.

Rugăm să ne creadă cei ce nu-și văd articolele nici în acest număr. Cele bune vor apărea în Nr. viitoare.

* *

Ministerul a redus Nr. organelor și a controlat la minimum posibil pentru realizare de economii bugetare. La Callacra D-l I. Nedelcu a rămas numai cu D-l V. Șecher în control. Se depun stăruințe încă pentru unul.

* *

Gradațiile se plătesc în mod sigur, căci s'au întocmit ștate suplimentare pentru cei cu

drepturi, conform ordinelor superioare.

* *

Rugăm stăruitor ca onor ministru să dispună organelor din control să înceapă facerea inspecțiilor speciale pentru avansările la gr. I. II. Să nu se mai lase în ultima vreme, cum e obiceiul pământului, ca să mai fie nevoie de amânarea examenelor.

* *

Studiați chestiunile din ordinea de zi a congresului dela 9—10 Iunie a. c. pentru ca discuțiile să fie înălțătoare și făcute cu competență.

* *

La examenul oral pentru definitivat au reușit toți candidații prezenți din jud. Caliacra.

Îi felicităm călduros!

* *

La examenul de definitivat pentru Conducătoare, ce s'a ținut la București, din 15 conducătoare prezentate din Caliacra, am reușit la teză 7, iar oralul l-au luat numai 3.